

Η ιστορία της Αδελφότητας

Οι Σχωριάδες απλώνονται στις πλαγιές του όρους Νεμέρτσικα, πολύ κοντά στα ελληνοαλβανικά σύνορα. Το φυσικό κάλλος της περιοχής είναι μοναδικό και τα πλεονεκτήματα του τόπου πολλά. Παρόλ' αυτά, οι περισσότεροι Σχωριαδίτες ξενιτεύτηκαν ψάχνοντας να εγκατασταθούν σε τόπους που το συναπάντημα των λαών έφερνε πρόοδο, οικονομική δραστηριότητα, εμπόριο και πνευματική ανάπτυξη, καλλιέργεια, δημιουργία.

Οι ξενιτεμένοι Σχωριαδίτες ίδρυσαν την Αδελφότητά τους «Η Γέννησις της Θεοτόκου» στην Κωνσταντινούπολη το **1769**, σύμφωνα με τους κώδικες και τα αρχεία του Οικουμενικού Πατριαρχείου, το οποίο και είχε την Αδελφότητα υπό την προστασία του.

Σκοπός της Αδελφότητας ήταν η οικονομική βοήθεια και ενίσχυση του χωριού και των φτωχών οικογενειών του, η κατασκευή κοινοτικών έργων, η παροχή διευκολύνσεων των ξενιτεμένων Σχωριαδιτών μέχρι να ορθοποδήσουν, η πληρωμή μισθών των δασκάλων του χωριού, η φιλανθρωπική δράση κ.α..

Όλοι οι ξενιτεμένοι Σχωριαδίτες αποδέχτηκαν τις επιδιώξεις της Αδελφότητας και ανταποκρίθηκαν άμεσα στο κάλεσμά της. Μόλις κατόρθωναν να σταθούν στα πόδια τους στον ξένο τόπο, απέδιδαν τον οβολό τους μέσω της Αδελφότητας, στο Σχολείο της πατρίδας, για το κοινό καλό του χωριού.

Τα χρήματα της Αδελφότητας, όμως, δεν προέρχονταν μόνο από τον οβολό του κάθε ξενιτεμένου Σχωριαδίτη. Ένα μέρος το εξασφάλιζε από την τακτική πληρωμή της συνδρομής των μελών της. Ένα άλλο μέρος προερχόταν από τις δωρεές που έκαναν αρκετοί συγχωριανοί των οποίων οι δουλειές πήγαιναν καλά και ένα μέρος από τον τόκο 10-15% που απέφεραν τα χρήματα που δίνονταν ως δάνειο σε συγχωριανούς για να αρχίσουν κάποια δουλειά ή να χτίσουν καινούρια σπίτια. Το μεγαλύτερο εισόδημα προερχόταν από το «Αγίασμα». Σε μια μεγάλη περιοχή της Πόλης, η οποία ήταν ιδιοκτησία των Σχωριαδίτικων οικογενειών (Καραγιάννη, Πασπάλη και άλλων) βρίσκονταν τα καμίνια των Σχωριαδιτών που έβγαζαν ασβέστη που τροφοδοτούσε ακόμη και τα ανάκτορα του Χαμίτ (Γιλδίζ). Σε αυτή την περιοχή βρισκόταν μία πηγή που ονομαζόταν «Αγίασμα» την οποία επισκέπτονταν πιστοί να προσκυνήσουν και άφηναν τον οβολό τους. Ας σημειωθεί εδώ, ότι η καθημερινή είσπραξη ανερχόταν μία χρυσή λίρα.

Κατά την περίοδο της Ελληνικής Επανάστασης κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, χάνονται τα ίχνη της Αδελφότητας, ίσως λόγω της απειλής των Οθωμανών για εξάλειψη κάθε ελληνικού στοιχείου στην Κωνσταντινούπολη.

Όμως τα έργα της Αδελφότητας Σχωριαδιτών, μέχρι τότε, ήταν πολλά και σημαντικά και συνεισέφερε σημαντικά σε πολλούς τομείς:

- Στάθηκε κύριος αρωγός για όλους εκείνους που για πρώτη φορά πήγαιναν στην Κωνσταντινούπολη υποστηρίζοντάς τους μέχρι να τακτοποιηθούν.
- Συνέβαλε στην ανέγερση του πρώτου σχολικού κτιρίου και της κεντρικής εκκλησίας του χωριού, που εγκαινιάστηκαν γύρω στα 1793.
- Με τη βοήθειά της, χτίστηκε η κεντρική κρήνη του χωριού (πηγάδι) το 1819.
- Συνέβαλε στο χτίσιμο των δυο καινούριων νερόμυλων, καθώς και στο χτίσιμο το 1856 του μεγαλοπρεπούς σχολικού κτιρίου. Μάλιστα, για τη κανονική λειτουργία του σχολείου η αδελφότης είχε αγοράσει ένα χάνι στη συνοικία Βλάγκα της Κωνσταντινούπολης, από τα

κέρδη του οποίου πληρώνονταν οι δάσκαλοι του χωριού και καλύπτονταν ένα μέρος από τα έξοδα των φτωχών μαθητών.

- Όμως, η μεγαλύτερη βοήθεια που κατέβαλε η αδελφότητα ήταν η απελευθέρωση του χωριού από το «ιμπλιάκι». Αυτό το πέτυχε όχι μόνο διαμεσολαβώντας στους ανθρώπους του σουλτάνου και δωροδοκώντας τους με μεγάλα ποσά (ρουσφέτια) προκειμένου να βγάλουν το χωριό σε πλειστηριασμό, αλλά και με την άμεση σε χρήματα βοήθεια που πρόσφερε κατά την αγορά του στο όνομα των Σχωριαδιτών.

Το 1900, η Αδελφότητα επανιδρύεται στην Κωνσταντινούπολη όπου και καταγράφεται έντονη η κοινωνική της δράση έως το 1912, όπου το ξέσπασμα τόσο των Βαλκανικών πολέμων όσο και του Α' Παγκόσμιου Πολέμου αναγκάζουν την Αδελφότητα σε αδρανοποίηση για ακόμα μία φορά. Μέχρι τότε, η Αδελφότητα είχε στην κατοχή της και διαχειριζόταν ένα αξιοσέβαστο χρηματικό ποσό (κατάθεσή της στο Υποκατάστημα της Τράπεζας Αθηνών στην Κωνσταντινούπολη: 800 χρυσές λίρες Τουρκίας), προέβαινε σε δωρεές και κοινωνική έργα στις Σχωριάδες, διευκόλυνε χωριανούς με οικονομική δυσχέρεια κ.α.

Από ένα πρακτικό του κώδικα αρ. 1 του χωριού, πληροφορούμαστε ότι ο ταμίας της, Χρήστος Βαβάκος, παρέδωσε στις 17 Οκτωβρίου 1928 στην εφοροεπιτροπή του χωριού το ταμείο της Αδελφότητας, το οποίο περιείχε τα εξής:

1. Τέσσερις αποδείξεις της Τράπεζας Αθηνών με το ποσό των 552 χρυσών λιρών Τουρκίας, κατατεθειμένων στην ομώνυμη τράπεζα.
2. Είκοσι αποδείξεις συνολικού ποσού 653 λιρών, που είχαν δοθεί κατά τον 19ο αιώνα σε συγχωριανούς για διάφορες οικονομικές ανάγκες και δεν είχαν εξοφληθεί πλήρως.
3. Μια απόδειξη 60 λιρών, ποσού που δόθηκε ως δάνειο σε κάποιον Δημήτρη Γιωργάκη. Το όλον 1.265 λίρες, σημαντικό ποσό για την εποχή εκείνη.

Το **1928** αποπειράται η σύσταση της Αδελφότητας, αυτή τη φορά στη Νέα Υόρκη, από τους ξενιτεμένους Σχωριαδίτες στην Αμερική. Όμως, αυτή η προσπάθεια δεν έφερε τους αναμενόμενους καρπούς, και η Αδελφότητα έπεσε σε αδράνεια έως το 1934.

Εκείνη την περίοδο, λόγω της τραγικής κατάστασης του άλλοτε ακμαίου χωριού, γίνεται έκτακτη ανασύσταση της Αδελφότητας στην Αθήνα το 1934, από τους Ν. Καλύβα, Δ. Παναγιωτίδη, Π. Λώλη και επιτυγχάνεται συγκέντρωση όλων των Σχωριαδιτών του εξωτερικού. Παράλληλα, ορίζουν ποσό εγγραφής μέλους 25 δρχ. και μηνιαία εισφορά 5 δρχ. για το ταμείο της Αδελφότητας.

Το **1935**, 26/6, εκλέγεται νέο Δ.Σ. με Πρόεδρο τον Χαρ. Καλύβα, Ταμία τον Αντώνη Μπέλλο, Γενικό Γραμματέα τον Ι. Καραγιάννη. Το ταμείο της Αδελφότητας παρουσιάζει έλλειμμα, η ανεύρεση χρημάτων είναι επιτακτική ανάγκη. Διοργανώνονται γιορτές και χοροεσπερίδες. Οι καταθέσεις των Σχωριαδιτών στην Τράπεζα της Κωνσταντινούπολης κατά τα έτη 1907-1911, μπορούν να βοηθήσουν αποτελεσματικά. Δυστυχώς, η Τράπεζα αρνείται να αναγνωρίσει τις καταθέσεις αυτές και ξεκινά μία διένεξη μεταξύ της Αδελφότητας και της Τράπεζας έως ότου αναγνωριστούν οι καταθέσεις αυτές.

Το **1936**, 25/5, διαλύεται το υφιστάμενο σωματείο με τίτλο «Αδελφότης των εν Ελλάδι και απανταχού Σχωριαδιτών» και μεταφέρεται η έδρα της της υφιστάμενης Αδελφότητας Σχωριαδιτών «Η Γέννησις της Θεοτόκου» από την Κωνσταντινούπολη, στην Αθήνα. Πρώτη προτεραιότητα είναι οι ενέργειες του Συμβουλίου όσον αφορά το ζήτημα της παρουσίας της Αδελφότητας της Κωνσταντινούπολης και κατόπιν η εκτέλεση έργων στο χωριό.

Με Πρόεδρο του Χαρ. Καλύβα, Γενικό Γραμματέα τον Γ. Καραγιάννη και Ταμία τον Αντώνιο Μπέλλο, η Αδελφότητα συνέχισε την ενεργό δράση της έχοντας το χωριό υπό τη μέριμνά της. Οι συχνές κοινωνικές εκδηλώσεις μεταξύ των Σχωριαδιτών πέτυχαν τη σύσφιξη των δεσμών και την πρόσοδο χρημάτων για την ενίσχυση του χωριού. Παράλληλα, γίνονται εποικοδομητικές συναντήσεις για τον προγραμματισμό και την χρηματοδότηση κοινωφελών έργων. Επίσης, συζητούν για τον διορισμό ιατρού στο χωριό, με έξοδα της Αδελφότητας αλλά όχι νωρίτερα από την αποπεράτωση του μπεντιού και πάντα με τη συλλογιστική ότι το καταστατικό της το επιτρέπει.

Μετά, ο Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος έρχεται για να ταραξει και πάλι τη ζωή και τις προσπάθειες των Σχωριαδιτών για ευημερία και πρόοδο. Οι Σχωριάδες βρίσκονται στην καρδιά της εμπόλεμης ζώνης. Με το πέρας της παγκόσμιας πολεμικής λαίλαπας, κάθε ελπίδα για επανένωση χάνεται, το χωριό βρίσκεται καμένο από τους Γερμανούς και οριστικά πια ξεκομμένο από την υπόλοιπη Ελλάδα. Στον χάρτη συνεχίζει να αναζητείται στην απέναντι πλευρά των συνόρων.

1945: Η Αδελφότητα βρίσκεται στο πρώτο βήμα ανασυγκρότησής της. Καλεί τους Σχωριαδίτες του εξωτερικού σε οικονομική βοήθεια, ενώ παράλληλα παρουσιάζει τα έργα τα οποία προσπαθεί να αποπερατώσει. Μία οικονομική βοήθεια σε συγχωριανό είναι μία από τις ενέργειές της, εκείνου του έτους. Γενικός Γραμματέας υπογράφει ο (;) Τσιαμπέρης, Πρόεδρος ο Α. Μπέλλος.

1946: Συνέρχεται συνεδρίαση της Αδελφότητας με Πρόεδρο τον Α. Μπέλλο και Γενικό Γραμματέα τον Β. Τσιαμπέρη. Εγκρίνεται ομόφωνα η μετατροπή του άρθρου περί εκλογής του Δ.Σ., ώστε ο Πρόεδρος να βγαίνει από τη συνεδρίαση του Δ.Σ. και όχι από τη Γενική Συνέλευση. Πραγματοποιούνται γεύματα και άλλες γιορτές Σχωριαδιτών προς ενίσχυση του ταμείου της Αδελφότητας.

1949: Εκλογή νέου Δ.Σ. Πρόεδρος ορίζεται ο Χαράλαμπος Καλύβας, Αντιπρόεδρος ο Βασίλειος Καλέμης, Γενικός Γραμματέας ο Κωνσταντίνος Λώλης, Ταμίας ο Φώτιος Τσαούσης. Σύμβουλοι ο Σοφοκλής Καλύβας, Αντώνιος Καλύβας και Δημήτριος Τσαούσης.

1950: Η Αδελφότητα συλλέγει χρήματα διοργανώνοντας κοινωνικές εκδηλώσεις και βοηθά με τον τρόπο της το χωριό.

1953: Οι χοροεσπερίδες και άλλες συγκεντρώσεις ενισχύουν το ταμείο της Αδελφότητας. Καλείται Γενική Συνέλευση για την ανάδειξη νέου Δ.Σ..

1957: Στις 31 Μαρτίου συνήλθε Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας για την εκλογή νέου Δ.Σ. Ο Πρόεδρος Χαράλαμπος Καλύβας αναφέρει ότι «δυστυχώς η απερχόμενη Διοίκηση εκ του λόγου κυρίως ότι από των πρώτων ημερών της συγκρότησής της ήρchiσε να διαρρέει ένεκα της αναχωρήσεως μελών της εις Αμερικήν δεν έχει να παρουσιάσει σημαντική δράσιν». Ο Χαράλαμπος Καλύβας παραιτείται λόγω «πολλαπλών ιδιωτικών ασχολιών του προς εξασφάλισιν των μέσων διαβιώσεως». Νέος Πρόεδρος εκλέγεται ο Αντώνης Μπέλλος.

1959: Το έτος ξεκινά με δυσκολία. Τα μέλη της Αδελφότητας δε συγκεντρώνονται στα καλέσματά της και τα πρώτα προγραμματισμένα συμβούλια της Αδελφότητας αναβάλλονται. Στα πρακτικά της Συνέλευσης της 12ης Απριλίου 1959, η Αδελφότητα αναφέρεται ως «αδρανής» και ζητείται η ανασυγκρότησή της. Στο ίδιο πρακτικό επίτιμος Πρόεδρος «δια την

Αδελφότητα» αναφέρεται «ο Σεβάσμιος Κωνσταντίνος Μπεκιάρης».

Στα πρακτικά της Αδελφότητας με ημερομηνία 26 Απριλίου 1959, ανακοινώνεται ο θάνατος του καθηγητή Κώστα Μπεκιάρη σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Την περίοδο αυτή Πρόεδρος εκλέγεται ο Σοφοκλής Καλύβας, Αντιπρόεδρος ο Βασίλειος Καλέμης, Γενικός Γραμματέας ο Στέφανος Τσαμπέρης, Ταμίας ο Δημήτριος Βάγιος, Μέλη ο Αν. Μπέλλος, Δημ. Βάγιας και Αν. Καλύβας.

1961: 8 Σεπτεμβρίου πραγματοποιείται Γενική Συνέλευση, για την έγκριση των πεπραγμένων και την ανάδειξη νέου Δ.Σ. Υπογράφει ο Πρόεδρος Σοφοκλής Καλύβας και Γενικός Γραμματέας ο Στέφανος Τσαμπέρης.

1963: Διοργανώνεται η πανήγυρη της Αδελφότητας, όπως θα γιορταζόταν στο χωριό, την 8η Σεπτεμβρίου, ημέρα γεννήσεως της Θεοτόκου. Εκλέγεται, με μυστική ψηφοφορία το νέο Δ.Σ. Και πάλι υπογράφει Πρόεδρος ο Σοφοκλής Καλύβας.

1965: Τα πρακτικά δεν αναφέρουν κάποια ιδιαίτερη δράση πέραν της ετήσιας πανήγυρης, η οποία χαρακτηρίζεται επιτυχής. Πρόεδρος υπογράφει ο Σοφοκλής Καλύβας.

1969: Αναφέρεται η επικοινωνία του Δ.Σ. με την Αδελφότητα Σχωριαδιτών στην Αμερική, για την ενημέρωση σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στις Σχωριάδες. Η ανάδειξη του νέου Δ.Σ. πραγματοποιείται, Πρόεδρος ορίζεται ο Ιωάννης Βαλάκος και Αντιπρόεδρος ο Στέφανος Μπάντος.

1971: Με αφορμή την άφιξη του Αλβανού Πρεσβευτή και την ανακοίνωση ότι «η Ελλάς επιθυμεί διεύρυνση και φιλικήν σχέση με την Αλβανία, δεδομένου ότι η Ελλάς δεν έχει εδαφικές διεκδικήσεις έναντι της Αλβανίας», ο Πρόεδρος της Αδελφότητας εκφράζει την ανησυχία του και ζητεί να σταλεί υπόμνημα διαμαρτυρίας στο αρμόδιο Υπουργείο. Η πρόταση αυτή ψηφίζεται από το Δ.Σ. της Αδελφότητας, μέσω του Στέφανου Τσαμπέρη.

1974: Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας μίλησε γενικά για «την επελθούσαν πολιτική αλλαγή στο χωριό, και ιδιαίτερα στο εκκλησιαστικό ζήτημα υπέδειξε αναμονή μέχρι να επικοινωνήσει η Αδελφότητα με αρμόδιους». Πραγματοποιείται η εκλογή του νέου Δ.Σ.. Πρόεδρος εκλέγεται ο Ιωάννης Τσαμπέρης, Αντιπρόεδρος ο Ιωάννης Βαβάκος, Αντιπρόεδρος ο Κωνσταντίνος Λώλης, Γενικός Γραμματέας ο Δημήτρης Λώλης.

1976: Τα πρακτικά αναφέρονται στις πάγιες πράξεις του Δ.Σ. και την οργάνωση της ετήσιας πανήγυρης για τον εορτασμό της γέννησης της Θεοτόκου.

1978: Προτείνεται από τον Ηλία Λώλη η παραμονή του παρόντος Δ.Σ. λόγω της επιτυχημένης του πορείας. Η πρότασή του ψηφίζεται παρά πάντων.

1981: Ο Πρόεδρος Ιωάννης Τσαμπέρης, στέλνει επιστολή προς όλους τους Σχωριαδίτες όπου τους ενημερώνει για την ανασυγκρότηση της Αδελφότητας και τη διοργάνωση της «καθιερωμένης πατριωτικής εκδήλωσης της Αδελφότητας για την εορτή της εκκλησίας του χωριού μας των γενεθλίων της Θεοτόκου». Επίσης, η Αδελφότητα αποφάσισε τη συγκέντρωση των Σχωριαδιτών στην πλατεία Αμαρουσίου κάθε πρώτη Τετάρτη εκάστου μηνός.

Τα αρχεία με τα πρακτικά και τις δράσεις της Αδελφότητας σταματούν εδώ. Ένα κενό σχετικά

με τις δράσεις της υπάρχει έως και το 1990. Κατόπιν, όλα αλλάζουν. Αν και το 1960 η Αλβανία αυτονομήθηκε από την επιρροή της Σοβιετικής Ένωσης, διατήρησε τις λενινιστικές οικονομικές και πολιτικές δομές, οπότε συνέχισε να θεωρείται ως ανήκουσα στο ανατολικό μπλοκ. Όμως, το Ανατολικό Μπλοκ καταρρέει και οι Σχωριάδες, όπως και τα υπόλοιπα χωριά της ελληνικής μειονότητας της Αλβανίας, βρίσκονται αντιμέτωπα με μία νέα πραγματικότητα. Τα χρόνια της απομόνωσης έχουν περάσει ανεπιστρεπті. Μία νέα πορεία ανατέλλει, ένας νέος αγώνας για αξιοπρεπή επιβίωση και πρόοδο.

1991: Μετά το άνοιγμα των συνόρων, γίνεται η ανασυγκρότηση της Αδελφότητας Σχωριαδιτών με πρωτοπόρους την ηγουμένη Μαρία – Ελένη Καλέμη, τον Ιωάννη Τσαμπέρη και άλλους. Στις 24 Νοεμβρίου 1991 έγινε γενική συνέλευση της Αδελφότητας και εκλέχτηκε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο έχει ως εξής: Πρόεδρος – Ηγουμένη Μαρία – Ελένη Καλέμη, Αντιπρόεδρος – Νίκη (Λώλη) Τριανταφυλλοπούλου, Γενικός Γραμματέας – Ιωάννης Τσαμπέρης, Ταμίας – Αναστάσιος Βάγιος. Παράλληλα, μεγάλος υποστηρικτής, από τα Γιάννενα, ήταν ο συμπατριώτης Παύλος Τσούκας. Προτεραιότητα της Αδελφότητας ήταν η άμεση βοήθεια του χωριού σε τρόφιμα, σχολικά είδη, εκκλησιαστικά βιβλία και είδη λειτουργίας.

Παράλληλα, η Αδελφότητα άρχισε τις μεγάλες προσπάθειες για την ανέγερση της κεντρικής εκκλησίας «Η γέννησις της Θεοτόκου», η οποία είχε κατεδαφιστεί. Μεγάλη ήταν και η συμβολή της Αδελφότητας Σχωριαδιτών Αμερικής, με έδρα τη Νέα Υόρκη και Πρόεδρο τον Μανώλη Λίτση.

Στο χωριό, από το 1991 εκλέχτηκαν κατά σειρά οι παρακάτω Πρόεδροι: Κώστας Ντούρος, Σταύρος Νότης, Τάκης Μεντής και Αντώνης Κατσάνος.

1992: 8 Μαρτίου 1992, πραγματοποιήθηκε η εκλογή του νέου Δ.Σ. της Αδελφότητας. Εκλέχτηκαν οι ακόλουθοι: Πρόεδρος – Ηγουμένη Μαρία – Ελένη Καλέμη, Αντιπρόεδρος – Ανδρονίκη Τριανταφυλλοπούλου, Γεν. Γραμματέας – Ιωάννης Τσαμπέρης, Ταμίας – Αναστάσιος Βάγιος, Σύμβουλοι – Δημήτριος Λώλης, Αντώνιος Κατσάνος, Δημήτριος Πασπάλης.

1993: Η Αδελφότητα στέλνει επιστολές στους Σχωριαδίτες της Αμερικής, καλώντας τους να συνδράμουν οικονομικά για την αποπεράτωση της εκκλησίας του χωριού. Η ανταπόκριση των ξενιτεμένων Σχωριαδιτών ήταν θετική. Διοργάνωσαν εκδηλώσεις με σκοπό τη συγκομιδή χρημάτων, αλλά έστειλαν και τον προσωπικό του οβολό για να ανεγερθεί όχι μόνο η κεντρική εκκλησία, αλλά και άλλες εκκλησίες και ξωκλήσια του χωριού.

1997: 27 Ιανουαρίου 1997, εξελέγη Πρόεδρος ο Ιωάννης Τσαμπέρης, Αντιπρόεδρος ο Κώστας Γρηγ. Λώλης, Γραμματέας ο Αθανάσιος Κατσάνος.

2000: 13 Νοεμβρίου 2000, πραγματοποιήθηκε γενική συνέλευση της Αδελφότητας όπου εκτός από τα θέματα ημερήσιας διάταξης εκλέχτηκε το νέο Δ.Σ. Πρόεδρος εκλέχτηκε ο Λεωνίδας Γκίκας, Αντιπρόεδρος ο Άλκης Νταλές, Γραμματέας ο Κώστας Παντάζος.

2004: 29 Μαρτίου 2004, αναδείχτηκε Πρόεδρος ο Θωμάς Νάκας, Αντιπρόεδρος ο Άλκης Νταλές, Γραμματέας ο Γρηγόρης Μπάντος.

18 Απριλίου 2004, πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση του Δ.Σ. της Αδελφότητας, με συζητήσεις και αποφάσεις για το μέλλον του χωριού. Μέσα στο έτος αποφασίστηκαν ή υλοποιήθηκαν τα ακόλουθα:

- Τροποποίηση του καταστατικού.
- Απόφαση για έκδοση περιοδικού, όπου και εκδόθηκε.
- Μελέτες για μακροπρόθεσμα έργα στο χωριό, όπου κάθε έτος κοινωφελή έργα εκτελούνται. Απόφαση για εορτασμό της Πρωτομαγιάς.
- Απόφαση να οργανωθούν παραρτήματα της Αδελφότητας σε Θεσσαλονίκη, Γιάννενα, Βόλο, Τίρανα, Αργυρόκαστρο και Αμερική.
- Δημιουργία νέο δικτύου ύδρευσης στο χωριό. Για το έργο αυτό έγιναν μελέτες από υδροτεχνικό μηχανικό, ενώ όλες οι Αρχές του τόπου παρακολουθούν την πορεία του έργου. Ενίσχυση του έργου βελτίωσης του οδικού δικτύου Σούχα – Πολύτση.
- Ολοκλήρωση έργου νέου κοιμητηρίου.
- Ενεργός συμμετοχή της Νεολαίας Σχωριαδιτών για τη συλλογή χρημάτων για τα κοινοτικά έργα.

2005: Συνάντηση με τους Σχωριαδίτες Θεσσαλονίκης. Συνάντηση με τον Πρόεδρο της «Ομόνοιας», κο Σπύρο Ξέρα και τον εκδότη της εφημερίδας «Το Όραμα» κο Θεόδωρο Μπεζζάνη.

2006: Με βάση το καταστατικό, κάθε δύο χρόνια θα πρέπει να διεξάγονται εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. Οι νέες εκλογές ανέδειξαν Πρόεδρο της Αδελφότητας τον Κώστα Παντάζο.

2008: Εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. Πρόεδρος εκλέχτηκε ο Λεωνίδας Γκίκας.

2013: Συνήλθε στην Αθήνα, 10/2/2013, η ολομέλεια της Αδελφότητας Σχωριαδιτών, όπου εκτός των συζητήσεων για τις δραστηριότητες της Αδελφότητας, εκλέχτηκε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο. Πρόεδρος αναδείχτηκε ο Αλκιβιάδης Νταλές, Αντιπρόεδρος ο Λεωνίδας Γκίκας, Γραμματέας ο Βασίλης Λώλης, Ταμίας η Αδελφή Καλλινίκη, Μέλη οι Δημήτρης Λώλης, Λαέρτης Πασπάλης και Χαράλαμπος Καλούδης.

Στις προτεραιότητες της η Αδελφότητα έχει την ανασύνταξη του πεπαλαιωμένου καταστατικού της, τον εμπλουτισμό των πολιτιστικών δραστηριοτήτων, την καλύτερη διοργάνωση των πανηγυριών του χωριού καθώς και την οργάνωση αθλητικών γεγονότων.

2014 Στόχοι της Αδελφότητας

1. Πλήρη καταγραφή όλων των Σχωριαδιτών και των στοιχείων επικοινωνίας. Οποσδήποτε η καταγραφή ενός κινητού τηλεφώνου, για οτιδήποτε προκύψει, από μία απλή ενημέρωση έως ένα συμβάν στο χωριό που σας αφορά άμεσα.
2. Ανανέωση του Καταστατικού της Αδελφότητας, το οποίο χρονολογείται από το 1934!
3. Είσπραξη της ετήσιας καταβολής των 30€ για το 2014 (έναντι 40€ του 2013), για κοινοτικές υποχρεώσεις του χωριού.